



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2129/2024
11.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, сви из ..., које заступа пуномоћник Зоран Савић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство здравља, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1156/2024 од 23.04.2024. године, у седници одржаној 11.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1156/2024 од 23.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 280/23 од 11.03.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име потраживања које имају према Здравственом центру у Врању, а по извршној исправи – пресуди Основног суда у Врању П1 1218/15 од 22.09.2016. године, решењу о извршењу Основног суда у Врању ИИ 2638/18 од 28.08.2018. године и закључку јавног извршитеља Александра Николића из Врања ИИ 1540/18 од 04.09.2018. године на име прековременог рада за период од септембра 2013. године до децембра 2015. године, сваком тужиоцу понаособ исплати појединачне месечне износе означене у изреци, са законском затезном каматом по месечном доспећу до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима по извршној исправи – пресуди Основног суда у Врању П1 1218/2015 од 22.09.2016. године, решењу о извршењу Основног суда у Врању ИИ 2638/18 од 28.08.2018. године и закључку јавног извршитеља Александра Николића из ... ИИ 1540/18 од 04.09.2018. године исплати и то на име трошкова парничног поступка у предмету Основног суда у Врању П1 1218/2015, износ од 173.572,00 динара, на име трошкова извршења у предмету Основног суда у Врању ИИ 2638/18, износ од 26.553,68 динара и на име трошкова спровођења извршења у предмету јавног извршитеља Александра Николића из ... ИИ 1540/18, износ од 36.161,51 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 268.438,00 динара са законском затезном каматом на износ од 173.250,00 динара, почев од дана извршности до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1156/2024 од 23.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснаже пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи сагласно одредби члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредном правном леку, изузев ако је сама адвокат. Према ставу 7. тог члана, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује се посебним прописима.

Посебан пропис је Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“, број 55/14). Према одредбама тог закона, заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (члан 2. став 2). Када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено за заступање под истим условима као и адвокат (члан 11. став 4). Функцију Државног правобранилаштва обављају Државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 6.) Правобранилачки помоћник и правобранилачки приправник могу предузети радње заступања у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, у границама писменог овлашћења заменика државног правобраниоца (члан 30.).

Закон о адвокатури („Службени гласник РС“ број 31/2011 и 24/2012) не познаје појам самостални саветник као што то предвиђа Закон о правобранилаштву већ адвокатског приправника који може да замењује адвоката али у складу са законом. Закон који се мора узети као основни у конкретном случају је управо Закон о парничном поступку односно раније цитирана одредба о томе да странку у поступку по ванредним правним лековима заступа адвокат. По члану 88. став 3. ЗПП пуномоћника који је адвокат може да замењује његов адвокатски приправник, осим у поступку по правним лековима.

Из изложеног следи да само адвокат може изјавити ревизију и да овлашћење за њено подношење може пренети само на другог адвоката. С обзиром на то да је у поступку по ревизији Државно правобранилаштво овлашћено да заступа Републику Србију под истим условима као и адвокат, ревизију могу изјавити само државни правобранилац и заменик државног правобраниоца који врше функцију Државног правобранилаштва (члан 6).

Према сајту Државног правобранилаштва www.dpv.gov.rs на челу Одељења у Лесковцу налази се руководилац са статусом заменика државног правобраниоца, Саша Станојевић.

У конкретном случају, ревизију тужене је потписало лице ЕЕ „за заменика државног правобраниоца Сашу Станојевића“, које нема својство заменика државног правобраниоца, па је иста недозвољена јер је изјављена од стране неовлашћеног лица.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић